

292/1999 Sb.

Ministerstva zahraničních věcí

SDĚLENÍ

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. srpna 1978 byla ve Vídni přijata Vídeňská úmluva o sukcesi států ve vztahu ke smlouvám.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 30. srpna 1979.

Dne 22. února 1993 Česká republika oznámila generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, deponitáři Úmluvy, že se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky s účinností od 1. ledna 1993 považuje za signatářský stát Vídeňské úmluvy o sukcesi států ve vztahu ke smlouvám ze dne 23. srpna 1978.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky, prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u deponitáře Úmluvy dne 26. července 1999.

Při ratifikaci Úmluvy bylo učiněno následující prohlášení:

"Česká republika prohlašuje podle článku 7 odst. 2 a 3 Vídeňské úmluvy o sukcesi států ve vztahu ke smlouvám, sjednané dne 23. srpna 1978 ve Vídni, že použije ustanovení Úmluvy na svoji vlastní sukcesi, k níž došlo před vstupem Úmluvy v platnost, vůči signatářským státům, smluvním státům nebo smluvním stranám, které toto prohlášení přijmou.

Česká republika současně prohlašuje, že přijímá prohlášení, které při ratifikaci Úmluvy provedla podle článku 7 odst. 2 a 3 Úmluvy Slovenská republika."

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 49 odst. 1 dne 6. listopadu 1996. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 2 téhož článku dne 25. srpna 1999.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Vídeňská úmluva

o sukcesi států ve vztahu ke smlouvám

(23. srpna 1978)

Státy, které jsou stranami této úmluvy,
majíce na zřeteli, že proces dekolonizace přivodil hluboké proměny mezinárodního společenství,

majíce rovněž na zřeteli, že v budoucnu mohou další faktory vést k případům sukcese států,
jsouce přesvědčeny za daných okolností o nezbytnosti kodifikace a pokrokového rozvoje pravidel o sukcesi států ve vztahu ke smlouvám jako prostředku k zajištění větší právní jistoty v mezinárodních vztazích,

konstatující, že zásady svobodného souhlasu, dobré víry a pacta sunt servanda jsou obecně uznávány,

zdůrazňující, že trvalé dodržování obecných mnohostranných smluv týkajících se kodifikace a pokrokového rozvoje mezinárodního práva a smluv, jejichž předmět a účel představují zájem mezinárodního společenství jako celku, má zvláštní význam pro posílení míru a mezinárodní

spolupráce,

majíce na paměti zásady mezinárodního práva vtělené do [Charty Organizace spojených národů](#), jako jsou zásady rovnoprávnosti národů a práva národů na sebeurčení, svrchované rovnosti a nezávislosti všech států, nevměšování do vnitřních věcí států, zákazu hrozby silou nebo použití síly a všeobecného a účinného dodržování lidských práv a základních svobod pro všechny,

připomínajíce, že [Charta Organizace spojených národů](#) požaduje dodržování územní nedotknutelnosti a politické nezávislosti každého státu,

majíce na mysli ustanovení Vídeňské úmluvy o smluvním právu z roku 1969,

majíce rovněž na mysli [článek 73](#) uvedené úmluvy,

potvrzujícíce, že otázky smluvního práva, vyjma těch, které vznikají v souvislosti se sukcesí států, jsou upravovány příslušnými pravidly mezinárodního práva včetně pravidel obyčejového práva obsažených ve Vídeňské úmluvě o smluvním právu z roku 1969,

potvrzujícíce, že pravidla mezinárodního práva obyčejového nadále upravují otázky neupravené ustanoveními této úmluvy,
dohodly se na následujícím:

ČÁST I

Obecná ustanovení

Čl.1

Působnost úmluvy

Tato úmluva se vztahuje na účinky sukcese států ve vztahu ke smlouvám mezi státy.

Čl.2

Používané výrazy

1. Pro účely této úmluvy:

- a) "smlouva" je mezinárodní dohoda uzavřená písemně mezi státy v souladu s mezinárodním právem, sepsaná v jednom nebo dvou či více souvisících dokumentech, ať je její název jakýkoli;
- b) "sukcese států" je nahrazení jednoho státu druhým v odpovědnosti za mezinárodní vztahy území;
- c) "stát-předchůdce" je stát, který byl při sukcesi států nahrazen jiným státem;
- d) "stát-nástupce" je stát, který při sukcesi států nahradil jiný stát;
- e) "datum sukcese států" je datum, od něhož stát-nástupce nahradil stát-předchůdce v odpovědnosti za mezinárodní vztahy území, k němuž se vztahuje sukcese států;
- f) "nový nezávislý stát" je stát-nástupce, jehož území bylo bezprostředně před datem sukcese států závislým územím, za jehož mezinárodní vztahy odpovídal stát-předchůdce;
- g) "notifikace sukcese" je ve vztahu k mnohostranné smlouvě oznámení státu-nástupce, jakkoli formulované nebo nazvané, vyjadřující jeho souhlas s tím, aby byl považován za vázaného smlouvou;
- h) "plná moc" je ve vztahu k notifikaci sukcese nebo jiné notifikaci prováděné podle této úmluvy dokument vydaný příslušným orgánem státu, jímž se určuje jedna nebo více osob, aby v zastoupení státu provedla notifikaci sukcese nebo, podle okolností, jinou notifikaci;
- i) "ratifikace", "přijetí" a "schválení" je, podle okolností, takto pojmenovaný mezinárodní úkon, jímž stát z mezinárodního hlediska projevuje svůj souhlas být vázán smlouvou;
- j) "výhrada" je jednostranné prohlášení, jakkoli formulované nebo nazvané, učiněné státem při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení smlouvy nebo při přístupu k ní nebo při notifikaci sukcese do smlouvy, jímž se zamýšlí vyloučit nebo změnit právní účinek některých ustanovení smlouvy při jejich

provádění vůči tomuto státu;

k) "smluvní stát" je stát, který projevil souhlas být vázán smlouvou, ať smlouva vstoupila v platnost, nebo ne;

l) "strana" je stát, který projevil souhlas být vázán smlouvou a vůči němuž je smlouva v platnosti;

m) "jiná strana" je ve vztahu ke státu-nástupci strana smlouvy platné k datu sukcese států na území, k němuž se tato sukcese států vztahuje, vyjma státu-předchůdce;

n) "mezinárodní organizace" je mezivládní organizace.

2. Ustanovení odstavce 1, týkající se výrazů používaných v těchto člancích, se nedotýkají použití těchto výrazů nebo významu, který jim může být dán ve vnitrostátním právu států.

Čl.3

Případy, na které se tato úmluva nevztahuje

Skutečnost, že se tato úmluva nevztahuje ani na účinky sukcese států ve vztahu k mezinárodním dohodám uzavřeným mezi státy a jinými subjekty mezinárodního práva nebo ve vztahu k mezinárodním dohodám, které nebyly uzavřeny písemně, se nedotýká:

a) použití jakýchkoli pravidel obsažených v této úmluvě na případy, jimž jsou podřízeny podle mezinárodního práva nezávisle na uvedené úmluvě;

b) použití této úmluvy mezi státy na účinky sukcese ve vztahu k mezinárodním dohodám, jejichž stranami jsou též jiné subjekty mezinárodního práva.

Čl.4

Smlouvy zakládající mezinárodní organizace a smlouvy přijaté v rámci mezinárodní organizace

Tato úmluva se vztahuje na účinky sukcese států ve vztahu:

a) ke každé smlouvě, která je zakládajícím dokumentem mezinárodní organizace, s výhradou pravidel týkajících se získání členství a s výhradou příslušných pravidel organizace;

b) ke každé smlouvě přijaté v rámci mezinárodní organizace, s výhradou k příslušným pravidlům organizace.

Čl.5

Závazky uložené mezinárodním právem nezávisle na smlouvě

Skutečnost, že smlouva není považována za platnou ve vztahu k některému státu v důsledku použití této úmluvy, nijak neovlivňuje povinnost tohoto státu plnit závazky obsažené ve smlouvě, které je stát povinen plnit podle mezinárodního práva nezávisle na smlouvě.

Čl.6

Případy sukcese států, na něž se vztahuje tato úmluva

Tato úmluva se vztahuje pouze na účinky sukcese států, k níž došlo v souladu s mezinárodním právem a zvláště se zásadami mezinárodního práva zakotvenými v [Chartě Organizace spojených národů](#).

Čl.7

Časová působnost úmluvy

1. Aniž je dotčeno použití kteréhokoli pravidla obsaženého v této úmluvě, kterým by se mohly řídit účinky sukcese států podle mezinárodního práva nezávisle na této úmluvě, úmluva se vztahuje pouze na sukcesi států, ke které došlo po jejím vstupu v platnost, není-li dohodnuto jinak.

2. Stát-nástupce může tehdy, když vyjadřuje souhlas být vázán touto úmluvou, nebo kdykoli poté, učinit prohlášení o tom, že použije ustanovení této úmluvy na svou vlastní sukcesi států, k níž došlo před vstupem úmluvy v platnost, vůči smluvnímu státu nebo straně úmluvy, které učiní prohlášení, jímž přijímají prohlášení státu-nástupce. Po vstupu úmluvy v platnost mezi státy, které učinily tato prohlášení nebo po prohlášení o přijetí, je-li toto učiněno později, se ustanovení úmluvy použijí na účinky sukcese států od data uvedené sukcese.

3. Stát-nástupce může při podpisu této úmluvy nebo tehdy, když vyjadřuje souhlas být jí vázán, učinit prohlášení o tom, že bude předběžně používat ustanovení úmluvy ve vztahu ke své vlastní sukcesi států, k níž došlo před vstupem úmluvy v platnost, vůči jinému signatářskému státu nebo smluvnímu státu, jenž učiní prohlášení, jímž přijímá prohlášení státu-nástupce; poté, kdy bylo učiněno ono prohlášení, bude se těchto ustanovení předběžně používat na účinky sukcese států mezi oběma státy od data sukcese.

4. Prohlášení učiněná podle odstavce 2 nebo odstavce 3 musí být obsažena v písemné notifikaci deponitářů, který bude informovat strany a státy, jež jsou způsobilé stát se stranami této úmluvy, o notifikaci, kterou obdržel, a o jejím znění.

Čl.8

Dohody o přechodu smluvních závazků nebo práv ze státu-předchůdce na stát-nástupce

1. Závazky nebo práva státu-předchůdce, vyplývající ze smluv platných vzhledem k území k datu sukcese států, se nestávají závazky nebo právy státu-nástupce vůči jiným státům, které jsou stranami těchto smluv, v důsledku pouhé skutečnosti, že stát-předchůdce a stát-nástupce uzavřely dohodu o tom, že takové závazky nebo práva přecházejí na stát-nástupce.

2. Navzdory uzavření takové dohody se účinky sukcese států na smlouvy, které k datu sukcese států platily vzhledem k danému území, řídí touto úmluvou.

Čl.9

Jednostranné prohlášení státu-nástupce týkající se smluv státu-předchůdce

1. Závazky nebo práva vyplývající ze smluv platných vzhledem k území k datu sukcese států se nestávají závazky nebo právy státu-nástupce nebo jiných států, které jsou stranami těchto smluv, v důsledku pouhého jednostranného prohlášení státu-nástupce o zachování smluv v platnosti vzhledem k jeho území.

2. V tom případě se účinky sukcese států na smlouvy, které k datu sukcese států platily vzhledem k danému území, řídí touto úmluvou.

Čl.10

Smlouvy předvídající účast státu-nástupce

1. Jestliže smlouva předvídá, že se v případě sukcese států bude mít stát-nástupce možnost považovat za její stranu, může tento notifikovat svou sukcesi vzhledem ke smlouvě podle ustanovení smlouvy nebo, nejsou-li taková ustanovení, podle ustanovení této úmluvy.

2. Jestliže smlouva stanoví, že v případě sukcese států bude stát-nástupce považován za stranu smlouvy, bude takové ustanovení účinné pouze tehdy, jestliže stát-nástupce výslovně vyjádří písemně svůj souhlas.

3. V případech uvedených v odstavci 1 nebo 2 je stát-nástupce, který souhlasil s tím, že bude smluvní stranou, považován za stranu od data sukcese států, pokud smlouva nestanoví jinak nebo pokud není dohodnuto jinak.

Čl.11

Hraniční režimy

Sukcese států se jako taková nedotýká:

a) hranic stanovených smlouvou ani

b) závazků a práv stanovených smlouvou a vztahujících se k režimu hranic.

Čl.12 Jiné územní režimy

1. Sukcese států se jako taková nedotýká:

a) závazků o užívání kteréhokoli území nebo omezení jeho užívání, stanovených smlouvou ve prospěch území cizího státu a považovaných za příslušející k daným územím;

b) práv stanovených smlouvou ve prospěch kteréhokoli území a týkajících se užívání nebo omezení užívání kteréhokoli území cizího státu a považovaných za příslušející k daným územím.

2. Sukcese států se jako taková nedotýká:

a) závazků o užívání kteréhokoli území nebo omezení jeho užívání, stanovených smlouvou ve prospěch skupiny států nebo všech států a považovaných za příslušející k tomuto území;

b) práv stanovených smlouvou ve prospěch skupiny států nebo všech států a týkajících se užívání kteréhokoli území nebo omezení jeho užívání a považovaných za příslušející k tomuto území.

3. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na smluvní závazky státu-předchůdce o zřízení cizích vojenských základen na území, k němuž se vztahuje sukcese států.

Čl.13 Tato úmluva a trvalá svrchovanost nad přírodním bohatstvím a zdroji

Nic v této úmluvě se nedotýká zásad mezinárodního práva stvrzujících trvalou svrchovanost každého národa a státu nad jeho přírodním bohatstvím a zdroji.

Čl.14 Otázky platnosti smlouvy

Nic v této úmluvě nebude považováno za předjímací jakoukoli otázku týkající se platnosti smlouvy.

ČÁST II

Sukcese týkající se části území

Čl.15 Sukcese týkající se části území

Jestliže část území státu nebo některé území, za jehož mezinárodní vztahy je stát odpovědný a které není součástí území tohoto státu, se stane částí území jiného státu:

a) smlouvy státu-předchůdce přestávají platit vzhledem k území, k němuž se sukcese států vztahuje, a to od data sukcese států;

b) smlouvy státu-nástupce se stávají platnými vzhledem k území, k němuž se sukcese států vztahuje, a to od data sukcese států, pokud ze smlouvy nevyplývá nebo není jinak stanoveno, že by provádění smlouvy na tomto území bylo neslučitelné s jejím předmětem a cílem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

ČÁST III

Nově nezávislé státy

Oddíl 1

Obecné pravidlo

Čl.16

Postoj vůči smlouvám státu-předchůdce

Nově nezávislý stát není povinen zachovávat v platnosti žádnou smlouvu nebo stát se její stranou z pouhého důvodu, že k datu sukcese států smlouva platila vzhledem k území, k němuž se vztahuje sukcese států.

Oddíl 2

Mnohostranné smlouvy

Čl.17

Účast na smlouvách platných k datu sukcese států

1. S výhradou odstavců 2 a 3 se může nově nezávislý stát notifikací sukcese stát stranou kterékoli mnohostranné smlouvy, která k datu sukcese států platila se zřetelem k území, k němuž se vztahuje sukcese států.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy vůči nově nezávislému státu bylo neslučitelné s jejím předmětem a cílem nebo by podstatně změnilo okolnosti jejího provádění.

3. Jestliže ze znění smlouvy nebo z důvodů omezeného počtu zúčastněných států stejně jako z předmětu a cíle smlouvy vyplývá, že účast jiného státu na smlouvě vyžaduje souhlas všech stran, nově nezávislý stát se může stát smluvní stranou smlouvy pouze s tímto souhlasem.

Čl.18

Účast na smlouvách, které k datu sukcese států nevstoupily v platnost

1. S výhradou odstavců 3 a 4 se může nově nezávislý stát notifikací sukcese stát smluvním státem mnohostranné smlouvy, která dosud nevstoupila v platnost, jestliže k datu sukcese států byl stát-předchůdce smluvním státem ve vztahu k území, k němuž se vztahuje sukcese států.

2. S výhradou odstavců 3 a 4 se může nově nezávislý stát notifikací sukcese stát stranou mnohostranné smlouvy, jež vstoupí v platnost po datu sukcese států, jestliže k datu sukcese států byl stát-předchůdce smluvním státem ve vztahu k území, k němuž se vztahuje sukcese států.

3. Odstavců 1 a 2 se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy vůči nově nezávislému státu bylo neslučitelné s jejím předmětem a cílem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

4. Jestliže ze znění smlouvy nebo z důvodu omezeného počtu zúčastněných států stejně jako z předmětu a cíle smlouvy vyplývá, že účast jiného státu na smlouvě vyžaduje souhlas všech stran nebo všech smluvních států, může se nově nezávislý stát stát stranou nebo smluvním státem smlouvy pouze s tímto souhlasem.

5. Jestliže smlouva stanoví, že pro její vstup v platnost bude nutný určitý počet smluvních států, nově nezávislý stát, který se stává jejím smluvním státem podle odstavce 1, bude považován za smluvní stát pro účely tohoto ustanovení, pokud ze smlouvy nevyplývá jiný záměr nebo není stanoveno jinak.

Čl.19

Účast na smlouvách podepsaných státem-předchůdcem s výhradou ratifikace, přijetí nebo

schválení

1. S výhradou odstavců 3 a 4, jestliže před datem sukcese států stát-předchůdce podepsal mnohostrannou smlouvu s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení a svým podpisem vyjádřil úmysl vztáhnout smlouvu na území, k němuž se vztahuje sukcese států, nově nezávislý stát může smlouvu ratifikovat, přijmout nebo schválit, jako by ji sám podepsal, a stát se tak stranou nebo smluvním státem této smlouvy.

2. Pro účely odstavce 1, jestliže ze smlouvy nevyplývá jiný úmysl nebo není stanoveno jinak, je podpis smlouvy státem-předchůdcem považován za vyjádření záměru, aby se smlouva vztahovala na celek území, za jehož mezinárodní vztahy byl stát-předchůdce odpovědný.

3. Odstavce 1 se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy nově nezávislým státem bylo neslučitelné s jejím předmětem a cílem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

4. Jestliže z ustanovení smlouvy nebo z důvodu omezeného počtu zúčastněných států stejně jako z předmětu a cíle smlouvy plyne, že účast jiného státu na smlouvě vyžaduje souhlas všech stran nebo všech smluvních států, může se nově nezávislý stát stát stranou nebo smluvním státem pouze s takovým souhlasem.

Čl.20 Výhrady

1. Stane-li se nově nezávislý stát notifikací sukcese podle článku 17 nebo 18 stranou nebo smluvním státem mnohostranné smlouvy, má se za to, že zachovává všechny výhrady ke smlouvě, která platila k datu sukcese států, vzhledem k území, k němuž se sukcese států vztahuje, pokud při notifikaci sukcese nevyjádří opačný úmysl nebo neučiní výhradu vztahující se k těmto předmětu jako výše uvedená výhrada.

2. Nově nezávislý stát při notifikaci sukcese, jíž se stává stranou nebo smluvním státem mnohostranné smlouvy podle článku 17 nebo 18, může učinit výhradu, pokud by učinění takové výhrady nebylo vyloučeno ustanoveními [článku 19 písm. a\), b\)](#) nebo c) Vídeňské úmluvy o smluvním právu.

3. Učiní-li nově nezávislý stát výhradu v souladu s odstavcem 2, použije se na tuto výhradu ustanovení uvedených v [článcích 20 až 23](#) Vídeňské úmluvy o smluvním právu.

Čl.21 Souhlas státu být vázán částí smlouvy a volba mezi různými ustanoveními

1. Nově nezávislý stát při notifikaci sukcese podle článků 17 a 18, jíž se stává stranou nebo smluvním státem mnohostranné smlouvy, může, dovoluje-li to smlouva, vyjádřit svůj souhlas být vázán částí smlouvy nebo provést volbu mezi různými ustanoveními za podmínek stanovených ve smlouvě pro vyjádření takového souhlasu nebo provedení takové volby.

2. Nově nezávislý stát může také uplatnit za stejných podmínek jako ostatní strany nebo smluvní státy jakékoli právo dané smlouvou zrušit nebo změnit souhlas vyjádřený nebo volbu provedenou jím nebo státem-předchůdcem ohledně území, k němuž se vztahuje sukcese států.

3. Jestliže nově nezávislý stát nevyjádří svůj souhlas nebo neprovede volbu v souladu s odstavcem 1 nebo nezruší nebo nezmění volbu státu-předchůdce v souladu s odstavcem 2, má se za to, že zachovává:

a) v souladu se smlouvou státem-předchůdcem projevový souhlas být vázán částí této smlouvy vzhledem k území, k němuž se sukcese států vztahuje,

b) v souladu se smlouvou státem-předchůdcem provedenou volbu mezi různými ustanoveními k provádění smlouvy vzhledem k území, k němuž se vztahuje sukcese států.

Čl.22 Notifikace sukcese

1. Notifikace sukcese do mnohostranné smlouvy podle článku 17 nebo 18 musí být písemná.
2. Jestliže notifikace sukcese není podepsána hlavou státu, hlavou vlády nebo ministrem zahraničních věcí, zástupce státu, který ji provádí, může být vyzván, aby předložil plnou moc.
3. Jestliže smlouva nestanoví jinak, notifikace sukcese:
 - a) je předávána nově nezávislým státem depozitáři, nebo není-li depozitáře, stranám nebo smluvním státům;
 - b) je považována za provedenou nově nezávislým státem k datu, kdy ji obdržel depozitář, nebo není-li depozitáře, k datu, kdy ji obdržely všechny strany nebo všechny smluvní státy.
4. Odstavec 3 se nedotýká žádné povinnosti, jež je uložena depozitáři v souladu se smlouvou nebo jinak, informovat strany nebo smluvní státy o notifikaci sukcese nebo o každém sdělení provedeném v této souvislosti nově nezávislým státem.
5. S výhradou ustanovení smlouvy se má za to, že taková notifikace sukcese nebo sdělení byly doručeny státu, kterému byly určeny, tehdy, když o nich byl tento stát informován depozitářem.

Čl.23 Účinky notifikace sukcese

1. Jestliže smlouva nestanoví jinak nebo není-li jinak dohodnuto, nově nezávislý stát, který provádí notifikaci sukcese podle článku 17 nebo odstavce 2 článku 18, bude považován za stranu smlouvy od data sukcese států nebo od data vstupu smlouvy v platnost, vstupuje-li smlouva v platnost později.
2. Nicméně se má za to, že provádění smlouvy je mezi nově nezávislým státem a ostatními stranami smlouvy přerušeno až do data notifikace sukcese, s výjimkou případu, kdy je smlouva podle článku 27 prováděna prozatímně nebo kdy je dohodnuto jinak.
3. Jestliže smlouva nestanoví jinak nebo není jinak dohodnuto, nově nezávislý stát, jenž provádí notifikaci sukcese podle článku 18 odst. 1, je považován za smluvní stát smlouvy od data notifikace sukcese.

Oddíl 3

Dvoustranné smlouvy

Čl.24 Podmínky, za nichž se v případě sukcese států smlouva považuje za platnou

1. Dvoustranná smlouva, která k datu sukcese platila na území, k němuž se vztahuje sukcese států, je považována za platnou mezi nově nezávislým státem a druhou smluvní stranou v souladu s ustanoveními smlouvy, jestliže:
 - a) strany s tím výslovně souhlasí; nebo
 - b) ze způsobu jejich chování se musí mít za to, že s tím souhlasí.
2. Smlouva považovaná za platnou podle odstavce 1 platí mezi nově nezávislým státem a druhou smluvní stranou od data sukcese států, pokud z jejich dohody nevyplývá jiný úmysl nebo není stanoveno jinak.

Čl.25

Vzájemný vztah státu-předchůdce a nově nezávislého státu

Smlouva, která v souladu s článkem 24 je považována za platnou mezi nově nezávislým státem a druhou smluvní stranou, nemůže být pouze z tohoto důvodu považována za platnou také mezi státem-předchůdcem a nově nezávislým státem .

Čl.26

Zánik, přerušení provádění nebo změna smlouvy mezi státem-předchůdcem a druhou stranou smlouvy

1. Jestliže v souladu s článkem 24 je smlouva považována za platnou mezi nově nezávislým státem a druhou smluvní stranou:

a) tato smlouva mezi nimi nepřestane platit jen z toho důvodu, že následně zanikla mezi státem-předchůdcem a druhou smluvní stranou;

b) nebude mezi nimi přerušeno její provádění jen z toho důvodu, že bylo následně přerušeno její provádění mezi státem-předchůdcem a druhou smluvní stranou;

c) nebude mezi nimi změněna jen z toho důvodu, že byla následně změněna mezi státem-předchůdcem a druhou smluvní stranou.

2. Skutečnost, že smlouva zanikla nebo případně bylo přerušeno její provádění mezi státem-předchůdcem a druhou smluvní stranou po datu sukcese států, nebrání tomu, aby smlouva byla nadále považována za platnou nebo případně aby byla prováděna mezi nově nezávislým státem a druhou smluvní stranou, jestliže bylo stanoveno, v souladu s článkem 24, že tak bylo dohodnuto.

3. Skutečnost, že smlouva byla změněna mezi státem-předchůdcem a druhou smluvní stranou po datu sukcese států, nebrání tomu, aby nezměněná smlouva byla považována za platnou, v souladu s článkem 24, mezi nově nezávislým státem a druhou smluvní stranou, pokud není stanoveno, že jejich úmyslem bylo provádět mezi nimi změněnou smlouvu.

Oddíl 4

Prozatímní provádění

Čl.27

Mnohostranné smlouvy

1. Jestliže k datu sukcese států mnohostranná smlouva platila vzhledem k území, k němuž se vztahuje sukcese států, a nově nezávislý stát oznámí svůj úmysl, aby smlouva byla prozatímně prováděna vůči jeho území, bude smlouva prozatímně prováděna mezi nově nezávislým státem a každou stranou, která s tím výslovně souhlasí nebo z jejíhož chování se musí mít za to, že s tím souhlasí.

2. Nicméně v případě smlouvy, která náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, se vyžaduje k takovému prozatímnímu provádění souhlas všech stran.

3. Jestliže k datu sukcese států dosud platná mnohostranná smlouva byla prozatímně prováděna vůči území, k němuž se vztahuje sukcese států, a nově nezávislý stát oznámí svůj úmysl, aby smlouva byla nadále prozatímně prováděna vůči jeho území, bude smlouva prozatímně prováděna mezi nově nezávislým státem a každým smluvním státem, který s tím výslovně souhlasí nebo z jehož chování se musí mít za to, že s tím souhlasí.

4. Nicméně v případě smlouvy, která náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, se vyžaduje k takovému prozatímnímu provádění souhlas všech smluvních států.

5. Odstavců 1 až 4 se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy vůči nově nezávislému státu bylo neslučitelné s jejím předmětem a cílem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

Čl.28 Dvoustranné smlouvy

Dvoustranná smlouva, která k datu sukcese států platila nebo byla prozatímně prováděna vůči území, k němuž se vztahuje sukcese států, je považována za prozatímně prováděnou mezi nově nezávislým státem a druhým příslušným státem, jestliže:

- a) s tím oba výslovně souhlasí; nebo
- b) z jejich chování se musí mít za to, že s tím souhlasí.

Čl.29 Ukončení prozatímního provádění

1. Jestliže smlouva nestanoví jinak nebo není jinak dohodnuto, prozatímní provádění mnohostranné smlouvy podle článku 27 může být ukončeno:

- a) oznámením o ukončení provedeným v přiměřené lhůtě nově nezávislým státem nebo smluvní stranou nebo smluvním státem prozatímně provádějícím smlouvu a uplynutím stanovené lhůty; nebo
- b) v případě, kdy smlouva náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, oznámením o ukončení provedeným v přiměřené lhůtě nově nezávislým státem nebo všemi smluvními stranami, případně všemi smluvními státy a uplynutím stanovené lhůty.

2. Jestliže smlouva nestanoví jinak nebo není jinak dohodnuto, prozatímní provádění dvoustranné smlouvy podle článku 28 může být ukončeno oznámením o ukončení provedeným v přiměřené lhůtě nově nezávislým státem nebo druhým příslušným státem a uplynutím stanovené lhůty.

3. Jestliže smlouva nestanoví kratší lhůtu pro své ukončení nebo není jinak dohodnuto, přiměřená lhůta pro ukončení prozatímního provádění je dvanáct měsíců od data, kdy je o ní uvědoměn druhý stát nebo jiné státy, jež smlouvu prozatímně provádějí.

4. Jestliže smlouva nestanoví jinak nebo není jinak dohodnuto, prozatímní provádění mnohostranné smlouvy podle článku 27 bude ukončeno, jestliže nově nezávislý stát oznámí svůj úmysl nestát se stranou smlouvy.

Oddíl 5

Nově nezávislé státy složené ze dvou nebo více území

Čl.30 Nově nezávislé státy vytvořené ze dvou nebo více území

1. Článků 16 - 29 se použije na případ nově nezávislého státu vytvořeného ze dvou nebo více území.

2. Jestliže nově nezávislý stát, vytvořený ze dvou nebo více území, je považován za smluvní stranu nebo se jí stane podle článků 17, 18 nebo 24 a k datu sukcese států smlouva platila nebo souhlas být jí vázán byl dán ohledně jednoho nebo více území, nikoli však všech, bude smlouva prováděna vůči celému území tohoto státu, pokud:

- a) nevyplývá ze smlouvy nebo není jinak stanoveno, že by provádění smlouvy na celém území bylo neslučitelné s jejím předmětem a cílem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy;
- b) v případě mnohostranné smlouvy, na niž se nevztahuje článek 17 odst. 3 nebo článek 18 odst. 4, není notifikace sukcese omezena na území, vůči němuž smlouva platila k datu sukcese států nebo ohledně kterého byl dán souhlas být smlouvou vázán před tímto datem;

c) v případě mnohostranné smlouvy, na kterou se vztahuje článek 17 odst. 3 nebo článek 18 odst. 4, nově nezávislý stát a ostatní smluvní strany nebo případně ostatní smluvní státy se nedohodnou jinak;

d) v případě dvoustranné smlouvy se nově nezávislý stát a druhý příslušný stát nedohodnou jinak.

3. Jestliže se nově nezávislý stát vytvořený ze dvou nebo více území stane stranou mnohostranné smlouvy podle článku 19 a podpisem nebo podpisy státu nebo státu-předchůdce byl projeven úmysl vztáhnout smlouvu na jedno nebo více z těchto území, nikoli však na všechny, bude smlouva prováděna vůči celému území nově nezávislého státu, pokud:

a) nevyplývá ze smlouvy nebo není jinak stanoveno, že by provádění smlouvy na celém území bylo neslučitelné s jejím předmětem a cílem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy;

b) v případě mnohostranné smlouvy, na kterou se vztahuje článek 19 odst. 4, není ratifikace, přijetí nebo schválení smlouvy omezeno na to nebo ono území, na něž měla být smlouva rozšířena; nebo

c)

) v případě mnohostranné smlouvy, na kterou se vztahuje článek 19 odst. 4, nově nezávislý stát a ostatní smluvní strany nebo případně ostatní smluvní státy se nedohodnou jinak.

ČÁST IV

Spojení a oddělení států

Čl.31

Účinky spojení států na smlouvy platné k datu sukcese států

1. Jestliže se dva nebo více států spojí, a vytvoří tak jeden stát-nástupce, každá smlouva, která k datu sukcese států platí pro některý z těchto států, zůstává pro stát-nástupce v platnosti, pokud:

a) stát-nástupce a druhá smluvní strana nebo strany se nedohodly jinak; nebo

b) ze smlouvy nevyplývá nebo není jinak stanoveno, že by provádění smlouvy ve vztahu ke státu-nástupci bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

2. Smlouva, která zůstává v platnosti podle odstavce 1, bude prováděna pouze na té části území státu-nástupce, na níž platila k datu sukcese států, pokud:

a) v případě mnohostranné smlouvy, která nenáleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, stát-nástupce neoznámí, že se smlouva provádí na jeho celém území;

b) v případě mnohostranné smlouvy, která náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, stát-nástupce a všechny smluvní strany se nedohodnou jinak; nebo

c) v případě dvoustranné smlouvy stát-nástupce a druhá smluvní strana se nedohodnou jinak.

3. Odstavce 2 písm. a) se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy na celém území státu-nástupce bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

Čl.32

Účinky spojení států na smlouvy, které k datu sukcese států nevstoupily v platnost

1. S výhradou odstavců 3 a 4 se může stát-nástupce podle článku 31 provedením notifikace k tomu účelu stát smluvním státem mnohostranné smlouvy, která dosud nevstoupila v platnost, jestliže k datu sukcese států byl některý ze států-předchůdců smluvním státem této smlouvy.

2. S výhradou odstavců 3 a 4 se může stát-nástupce podle článku 31 provedením notifikace k tomu účelu stát stranou mnohostranné smlouvy, která vstoupí v platnost po datu sukcese států, jestliže k tomuto datu byl některý ze států-předchůdců smluvním státem smlouvy.

3. Odstavců 1 a 2 se nepoužije, vyplývá-li ze smlouvy nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy státem-nástupcem bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

4. Jestliže smlouva náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, může se stát-nástupce stát stranou nebo smluvním státem smlouvy pouze se souhlasem všech stran nebo všech smluvních států.

5. Každá smlouva, jejímž smluvním státem nebo stranou se stát-nástupce stane podle odstavce 1 nebo 2, bude prováděna jen na té části území státu-nástupce, pro niž byl dán před datem sukcese států souhlas být vázán smlouvou, pokud:

a) v případě mnohostranné smlouvy, která nenáleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, stát-nástupce neuvede v notifikaci provedené podle odstavce 1 nebo 2, že smlouva bude prováděna na celém jeho území; nebo

b) v případě mnohostranné smlouvy, která náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, stát-nástupce a všechny strany nebo případně všechny smluvní státy se nedohodnou jinak.

6. Odstavce 5 písm. a) se nepoužije, vyplývá-li ze smlouvy nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy na celém území státu-nástupce bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

Čl.33

Účinky spojení států na smlouvy podepsané státem-předchůdcem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení

1. S výhradou odstavců 2 a 3, jestliže před datem sukcese států jeden ze států-předchůdců podepsal mnohostrannou smlouvu s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení, stát-nástupce podle článku 31 může smlouvu ratifikovat, přijmout ji nebo schválit, jako by ji podepsal, a může se tím stát její stranou nebo smluvním státem.

2. Odstavce 1 se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy ve vztahu ke státu-nástupci bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

3. Jestliže smlouva náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, může se stát-nástupce stát stranou nebo smluvním státem smlouvy pouze se souhlasem všech stran nebo všech smluvních států.

4. Každá smlouva, jejíž smluvní stranou nebo smluvním státem se stát-nástupce stane podle odstavce 1, bude prováděna pouze na té části území státu-nástupce, pro niž byla smlouva podepsána jedním ze států-předchůdců, pokud:

a) v případě mnohostranné smlouvy, která nenáleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, stát-nástupce při ratifikaci, přijetí nebo schválení smlouvy neoznámí, že smlouva bude prováděna na celém jeho území; nebo

b) v případě mnohostranné smlouvy, která náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, se stát-nástupce a všechny strany nebo případně všechny smluvní státy nedohodnou jinak.

5. Odstavce 4 písm. a) se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy na celém území státu-nástupce bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

Čl.34

Sukcese států v případě oddělení částí států

1. Jestliže část nebo části území státu se oddělí, aby vytvořily jeden nebo více států, ať už stát-předchůdce nadále existuje, nebo ne:

a) každá smlouva platná k datu sukcese států na celém území státu-předchůdce zůstává v platnosti pro každý stát-nástupce, jenž takto vznikl;

b) každá smlouva platná k datu sukcese států pouze na té části území státu-předchůdce, která se stala státem-nástupcem, zůstává v platnosti pouze pro tento stát-nástupce.

2. Odstavce 1 se nepoužije, jestliže:

a) státy, jichž se to týká, se dohodnou jinak; nebo

b) vyplývá ze smlouvy nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy státem-nástupcem bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

Čl.35

Další existence státu po oddělení části jeho území

Jestliže po oddělení kterékoli části území státu-předchůdce tento nadále existuje, každá smlouva, která k datu sukcese států platila pro stát-předchůdce, nadále platí na jeho zbývajícím území, pokud:

a) příslušné státy se nedohodnou jinak;

b) není stanoveno, že se smlouva vztahuje pouze na území, které se oddělilo od státu-předchůdce; nebo

c) nevyplývá ze smlouvy nebo není jinak stanoveno, že by provádění smlouvy státem-předchůdcem bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy

Čl.36

Účast na smlouvách, které k datu sukcese států nevstoupily v platnost v případech oddělení částí států

1. S výhradou odstavců 3 a 4 se může stát-nástupce podle článku 34 odst. 1 provedením notifikace k tomu účelu stát smluvním státem mnohostranné smlouvy, která dosud nevstoupila v platnost, byl-li stát-předchůdce k datu sukcese států smluvním státem smlouvy ve vztahu k území, jehož se sukcese států týká.

2. S výhradou odstavců 3 a 4 se může stát-nástupce podle článku 34 odst. 1 provedením notifikace stát stranou mnohostranné smlouvy, která vstoupí v platnost po datu sukcese států, jestliže k tomuto datu byl stát-předchůdce smluvním státem smlouvy ve vztahu k území, jehož se sukcese týká.

3. Odstavců 1 a 2 se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy státem-nástupcem bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

4. Jestliže smlouvy náleží do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, může se stát-nástupce stát stranou nebo smluvním státem smlouvy jen se souhlasem všech stran nebo všech smluvních států.

Čl.37

Účast na smlouvách podepsaných státem-předchůdcem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení v případech oddělení částí států

1. S výhradou odstavců 2 a 3, jestliže stát-předchůdce podepsal před datem sukcese států mnohostrannou smlouvu s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení a smlouva, v případě, že by k tomuto datu bývala platila, by byla prováděna na území, jehož se sukcese států týká, může stát-nástupce podle článku 34 odst. 1 smlouvu ratifikovat, přijmout nebo schválit, jako by ji podepsal, a může se tak stát její stranou.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jestliže ze smlouvy vyplývá nebo je jinak stanoveno, že by provádění smlouvy státem-nástupcem bylo neslučitelné s jejím předmětem a účelem nebo by podstatně změnilo okolnosti provádění smlouvy.

3. Jestliže smlouva patří do kategorie uvedené v článku 17 odst. 3, stát-nástupce se může stát smluvním státem nebo stranou smlouvy pouze se souhlasem všech stran nebo všech smluvních států.

Čl.38 Notifikace

1. Notifikace podle článků 31, 32 nebo 36 musí být písemná.

2. Není-li notifikace podepsána hlavou státu, hlavou vlády nebo ministrem zahraničních věcí, zástupce státu, který ji provádí, může být vyzván, aby předložil plnou moc.

3. Jestliže smlouva nestanoví jinak, notifikace:

a) bude předána státem-nástupcem deponitáři, nebo není-li deponitáře, stranám nebo smluvním státům,

b) bude považována za provedenou státem-nástupcem k datu, kdy ji obdržel deponitář, nebo není-li deponitáře, k datu, kdy ji obdržely všechny strany, případně všechny smluvní státy.

4. Odstavec 3 se nedotýká žádné povinnosti, která plyne deponitáři ze smlouvy nebo odjinud, informovat strany nebo smluvní státy o notifikaci nebo každém sdělení, jež se k ní vztahuje, provedeném státem-nástupcem.

5. S výhradou ustanovení smlouvy notifikace nebo sdělení budou považovány za obdržené státem, kterému jsou určeny, teprve poté, kdy byl informován deponitářem.

ČÁST V

Ustanovení různá

Čl.39

Případy odpovědnosti státu a vypuknutí nepřátelství

Ustanovení této úmluvy se nedotýkají žádné otázky, jež může vyvstat, pokud jde o účinky sukcese států na smlouvu, v důsledku mezinárodní odpovědnosti státu nebo vypuknutí nepřátelství mezi státy.

Čl.40

Případy vojenské okupace

Ustanovení této úmluvy se nedotýkají žádné otázky, jež může vyvstat, pokud jde o smlouvu, v důsledku vojenské okupace území.

ČÁST VI

Řešení sporů

Čl.41

Konzultace a jednání

Vyvstane-li mezi dvěma nebo více stranami této úmluvy spor týkající se jejího výkladu nebo provádění, budou strany, na žádost kterékoli z nich, usilovat o jeho vyřešení cestou konzultací a jednání.

Čl.42

Smírčí řízení

Není-li spor vyřešen ve lhůtě šesti měsíců od data, kdy byla vznesena žádost podle článku 41, kterákoli strana sporu může spor předložit ke smírčímu řízení uvedenému v příloze této úmluvy tím, že zašle žádost generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů a bude o této žádosti informovat druhou nebo druhé strany sporu.

Čl.43

Soudní a rozhodčí řízení

Každý stát může při podpisu nebo ratifikaci této úmluvy nebo při přístupu k ní nebo kdykoli po té prohlásit notifikací zaslanou deponitářem, že nebude-li spor vyřešen s použitím postupů uvedených v článcích 41 a 42, může být tento spor předložen rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora cestou žaloby podané kteroukoli stranou sporu nebo rozhodčímu řízení, za podmínky, že druhá strana sporu učinila obdobné prohlášení.

Čl.44

Urovnání společnou dohodou

Trvá-li mezi dvěma nebo více stranami této úmluvy spor týkající se jejího výkladu nebo provádění, nehledě k článkům 41, 42 a 43, mohou se strany dohodnout, že spor předloží Mezinárodnímu soudnímu dvoru nebo rozhodčímu řízení nebo jinému řízení vhodnému pro řešení sporů.

Čl.45

Jiná platná ustanovení pro řešení sporů

Nic v článcích 41 - 44 se nedotýká práv a závazků stran této úmluvy plynoucích z mezi nimi platných ustanovení týkajících se řešení sporů.

ČÁST VII

Závěrečná ustanovení

Čl.46

Podpis

Tato úmluva bude otevřena podpisu všech států, a to až do 28. února 1979 u Spolkového ministerstva zahraničních věcí Rakouské republiky a poté až do 31. srpna 1979 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.

Čl.47

Ratifikace

Tato úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Čl.48 Přístup

Tato úmluva bude otevřena přístupu všech států. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Čl.49 Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po uložení patnácté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

2. Pro každý stát, který bude ratifikovat úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení patnácté ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, vstoupí úmluva v platnost třicátého dne po uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu tímto státem.

Čl.50 Autentické texty

Originál této úmluvy, jehož anglický, arabský, čínský, francouzský, ruský a španělský text jsou stejně platné, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Na důkaz toho zmocněnci níže podepsaní, svými vládami řádně zmocněni, podepsali tuto úmluvu.

Dáno ve Vídni, dvacátého třetího dne měsíce srpna roku devatenáctistého sedmdesátého osmého.

Příl.

1.

Generální tajemník OSN sestaví a povede seznam smírčích soudců z řad kvalifikovaných právníků. K tomu se každý členský stát OSN nebo strana této úmluvy vyzývá, aby jmenovaly dva smírčí soudce, a jména osob takto určených vytvoří seznam. Jmenování smírčích soudců včetně těch, kteří jsou jmenováni, aby zaujali případně uprázdněná místa, je na dobu 5 let s možností opětovného jmenování. Po vypršení období, na něž jsou smírčí soudci jmenováni, budou tyto pokračovat ve výkonu funkcí, pro něž byli vybráni podle následujícího odstavce.

2.

Je-li generálnímu tajemníkovi v souladu s článkem 42 předložena žádost, předá generální tajemník spor smírčí komisi složené tímto způsobem:

Stát nebo státy, které jsou jednou ze stran sporu, jmenují:

a) jednoho smírčího soudce, jenž má státní příslušnost tohoto státu nebo jednoho ze států, vybraného buď ze seznamu uvedeného v odstavci 1, nebo jinak, a

b) jednoho smírčího soudce, jenž nemá státní příslušnost tohoto státu nebo jednoho z těchto států, vybraného ze seznamu.

Stát nebo státy, jež jsou druhou stranou sporu, jmenují dva smírčí soudce stejným způsobem. Čtyři smírčí soudci vybraní stranami musí být jmenováni ve lhůtě 60 dní od data, kdy generální

tajemník žádost obdržel. Do 60 dnů po datu jmenování posledního z nich jmenují čtyři smírčí soudci pátého smírčího soudce vybraného ze seznamu, jenž bude předsedou.

Nedojde-li ke jmenování předsedy nebo některého ze smírčích soudců ve lhůtě předepsané pro toto jmenování, provede jmenování generální tajemník do 60 dnů po vypršení této lhůty. Generální tajemník může určit jako předsedu buď některou z osob uvedených v seznamu, nebo jednoho z členů Komise pro mezinárodní právo. Kterákoli lhůta, v níž mají být jmenování provedena, může být dohodou stran sporu prodloužena. Každé uprázdněné místo musí být doplněno způsobem stanoveným pro první jmenování.

3.

Smírčí komise sama stanoví svůj postup. Komise může se souhlasem stran sporu vyzvat kteroukoli stranu této úmluvy, aby jí písemně nebo ústně předložila svá stanoviska. Rozhodnutí a doporučení komise jsou přijímána většinou hlasů jejích pěti členů.

4.

Komise může upozornit strany sporu na každé opatření způsobilé usnadnit smírná řešení.

5.

Komise vyslýchá strany, zkoumá nároky a námitky a činí stranám návrhy s cílem pomoci dospět ke smírnému řešení sporu.

6.

Komise předloží do 12 měsíců od svého ustavení zprávu. Její zpráva se ukládá u generálního tajemníka a je sdělena stranám sporu. Zpráva komise včetně závěrů, které obsahuje o skutečnostech a právních aspektech, nezavazuje strany a je pouhým doporučením předkládaným stranám ke zkoumání s cílem napomoci smírnému řešení sporu.

7.

Generální tajemník poskytuje komisi pomoc a vybavení, jež potřebuje. Náklady komise nese Organizace spojených národů.